

meddelt mig om Fragttaksterne for den billige Fisk, som efter sidste Takstforhøjelse skal virke særlig generende for Fisketransporten. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om der er noget om dette, som er kommet mig for Øre, at Fiskerne, hvis de samlede sig derom i et Andragende, vilde kunne opnaa at faa til Fisketransport særlige Vogne ved Statsbanerne, noget i Retning af de nuværende Kødvogne, Ølvogne, Smørvogne o. s. v.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Udtalelser fra det ærede Medlem fra Søby, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) og det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) vedrørende Embedsmændenes og Bestillingsmændenes Stilling og Antal i Almindelighed i vort Samfund. Jeg er enig med de to ærede Medlemmer fra Søby og Hjørring i, at vi ganske sikkert har flere Embeds- og Tjenestemænd, end der behøves for at styre de offentlige Forhold. Jeg er ikke kommet til denne Anskuelse ved at stikke Hovedet ud af Vinduet og se en Mand staa med Hænderne i Lommen og ryge Pibe paa en Jernbanestation. Jeg er heller ikke kommet dertil ved en grundig Undersøgelse af disse Forhold, for det har jeg slet ikke Materiale til og har ikke haft Lejlighed til. Naar jeg er kommet til den Opfattelse, er det, fordi det efter min Mening nødvendigvis maa være saadan; paa den Maade, hvorpaa et saa stort Maskineri som det danske Embedsmaskineri nu en Gang ledes, kan det ikke undgaas, at der Tid efter anden bliver overflødig Arbejdskraft. Jeg tror i og for sig ikke, at der er nogen Tilbøjelighed til at ansætte flere Embedsmænd og Funktionærer, end der kræves til at faa Maskineriet til at gaa, men jeg tror derimod, at der i Tidens Løb bliver adskillige Embeder og Bestillinger, som kunde undværes, som bliver overflødige, men som slæbes med fra den ene Periode til den anden og tynger paa vort Budget, fordi ingen Magt i vort Samfund har haft Interesse i og Myndighed til at fjerne dem. Jeg kan nævne et anekdotisk Eksempel fra Toldtaten — jeg ved ikke, om det er nævnt før. Man siger, at flere af Toldbetjentene ved vore Kyster intet har at bestille. Man siger oven i Købet, at da en Toldbetjent ved Øresundskysten i sin Tid døde, efterlod han en Protokol, der var ført 90 Dage ud over hans Levetid, og hvor der stod Side op og Side ned — ogsaa for hans Dødsdag —: Intet at bemærke.

Jeg skal imidlertid tillade mig at henvise til en Udtalelse, som den nuværende højtærede

Indenrigsminister, det daværende Medlem fra Kalundborg fremsatte ved Skatte- lovenes Behandling her i Tinget i Samlingen 1911—12. Da talte han om de Besparelser, der eventuelt vilde kunne opnaas, og han sagde, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), mente der kunde spares ca. $\frac{3}{4}$ Mill. paa Centraladministrationen, og det ærede Medlem sagde, at man i den Jernbanekommission, som dette Ting har nedsat for at prøve, hvorvidt det var muligt at spare noget, mente, at der ogsaa kunde spares meget betydelige Beløb paa dette Omraade. Dernæst sagde det ærede Medlem fra Kalundborg — med Formandens Tilladelse vil jeg citere —: „Jeg henviser til, at der ikke er gjort noget som helst Forsøg i alle de Aar, vi har haft en Forfatning, paa at komme til en saadan grundig Undersøgelse af administrative Besparelsesmuligheder.“ Jeg har søgt af det nuværende Finanslovforslag, at uddrage, hvad der aarlig udgives til Lønninger og Honorarer, der har Lønningers Karakter. Jeg vil ikke paastaa, at Tallene er helt nøjagtige; det kan de ganske simpelt ikke være, fordi Finanslovsfor- slagets Posteringer ikke er helt nøjagtige; det kan ogsaa være, at nogle af de Beløb, der er opførte som Lønninger, ikke kommer til Udbetaling, saa Statsregnskabet vilde maaske have været nok saa egnet til saadanne Uddrag. Men efter det løse Overslag, jeg har gjort, skulde der aarlig udbetales af Statskassen saadant noget som 65,8 Mill. Kr. i Lønninger og Honorarer, der har Lønningers Karakter, til Embeds- og Bestillingsmænd; her er iberegnet de Beløb, der gaar til Lønning af menige Soldater. Det er en meget stor Sum, der her er Tale om. Og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er for stor en Sum; men det er, som sagt, noget, jeg slutter mig til. Jeg tror, der maa kunne gøres noget i Retning af at lave det hele paa en ny, praktisk Maade. Naar man som praktisk Mand ude i Landet er kommet i Forbindelse med Central- administrationen, mærker man et helt andet Tempo, en helt anden Maade at tage Tingene paa, end hvis man kommer i Forbindelse med store og velledele Forretninger i vort Samfund. Hvorledes man skal komme ud over denne Vanskelighed, tør jeg ikke sige noget bestemt om; der er, som det ærede Medlem fra Kalundborg den Gang sagde, ikke nogen Sinde gjort noget som helst Forsøg derpaa, og Vanskelighederne ligger lige for: Spørgsmaalet er saa stort, Omraadet saa forskelligartet, og de Mænd indenfor Statsadministrationen,